

semper idem

Ioan Grigoraș

noaptea mă joc
sculptând versuri telurice din fiecare vis
și aștept să le împrumuți
parfumul magnoliilor albe
dezbrăcate la primul cântec al zorilor
sub fereastra ta
să-și spele cu rouă
buzele încinse de misterul nocturnelor
când Chopin înfloarește pe claviatură
pulsățiile Amantinei

alteori mă scufund
în labirintul lacrimilor de cerneală
amestec stropii colorați în palmele lui Paris
cu verdele crud din mărul venerei
și vreau să te remodelez
într-un mit alabastru
temător ca un val
să nu-ți stric perfecțiunea formelor

iartă-mi inocența
și lasă cupa genezei divine
s-o beau până la ultima lacrimă
urmând cel mai tainic ritual